

Dosarul nr. 3ra-1231/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Barancean și Daniela Barancean împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Societatea Comercială „Filatura Ungheni” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate, indemnizației paternale și indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani,

împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2020 Vladimir Barancean și Daniela Barancean au depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț SC „Filatura Ungheni” SRL cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate, indemnizației paternale și indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

În motivarea acțiunii au indicat că Daniela Barancean nu are un venit asigurat și se află la întreținerea soțului Vladimir Barancean. În familia lor s-a născut copilul xxxxx, a.n. xxxxx, iar în acest sens Vladimir Barancean s-a adresat cu o cerere la CTAS Ungheni în vederea achitării indemnizației de maternitate, unde a fost informat că banii o să fie achitați prin intermediul oficiului poștal.

A menționat că în legătură cu nașterea copilului, soțului Vladimir Barancean i-a fost acordat, inițial, concediul paternal pentru perioada 23 februarie 2020 - 7 martie 2020, iar ulterior concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 14 aprilie 2020 până la 19 februarie 2023.

Din aceste considerente, la 26 aprilie 2020 s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni, prin intermediul poștei electronice, deoarece aceasta

activa în regim special, cu o cerere în vederea achitării indemnizației paternale și la 6 mai 2020 cu o cerere privind achitarea indemnizației pentru concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. În rezultat a beneficiat doar de aproximativ 10000 lei, cu titlu de indemnizație de maternitate, iar în mod verbal i s-a comunicat că mai mult nu o să primească până angajatorul nu va achita restanțele datorate.

Reclamantul Vladimir Barancean a indicat că nefiind de acord cu acțiunile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni, la data de 14 mai 2020 s-a adresat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat să-i fie achitată indemnizația de maternitate, de paternitate și pentru îngrijirea copilului până la vârsta copilului de 3 ani, din venitul mediul lunar realizat din care au fost calculate și reținute contribuțiile individuale de asigurări sociale.

A arătat că prin răspunsul nr.B-982 din 1 iunie 2020 al Casei Naționale de Asigurări Sociale, a fost informat precum că angajatorul ar fi avut careva datorii cu privire la contribuțiile de asigurări sociale și din aceste considerente nu există temei de a achita indemnizațiile solicitate.

Cu răspunsul nr. B-982 din 1 iunie 2020 emis de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu este de acord și consideră că pârâta nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat legea.

În susținerea poziției, a făcut referire la prevederile art. 124 alin.(1), (2) și (4) Codul muncii, art.5 alin.(1) lit.d) și f), art.6 alin.(1), (2), (6) și (7) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, art.4 alin.(1), art.20 alin.(1), art.36 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, menționând că în contextul normelor nominalizate, salariatul nu are obligații de a calcula și transfera contribuțiile de asigurări sociale, iar pentru a disciplina angajatorul, reieșind din prevederile art.30 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, doar Serviciul Fiscal de Stat poate întreprinde măsuri de executare silită.

În aceleași circumstanțe, reclamantul Vladimir Barancean a arătat că este angajat la SC „Filatura-Ungheni” SRL din anul 2010, fiind asigurat în bugetul asigurării sociale de stat prin efectul legii, achitând și cotizațiile de asigurări sociale, fapt care îl face în temeiul art.36 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, să aibă stagiul de cotizare necesar, iar în temeiul art.6 alin.(7) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, soția Daniela Barancean, să pretindă la indemnizația de maternitate.

A mai enunțat că potrivit art.7 alin.(1) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004 și art. 19 alin.(2) și (3) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, contribuția individuală de asigurări sociale, este formată din contribuția datorată de asigurații angajați în baza unui contract individual de muncă și contribuția de asigurări sociale datorată de angajatori. Astfel, dacă baza de calcul a indemnizației de maternitate o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat, venit din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale, relevă că din salariul său au fost calculate și reținute contribuțiile de asigurări sociale.

De asemenea, a invocat că legislatorul nu a indicat că baza de calcul a indemnizației de maternitate o constituie cota de contribuție de asigurări sociale

stabilită anual, care parțial se achită de salariat și parțial de angajator, ci din venitul din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale.

Cu referire la pct.70 și 71 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 3 februarie 2005, a arătat că este asigurat în bugetul asigurării sociale de stat prin efectul legii, ca fiind angajat, iar pe de altă parte, este asigurat pentru că are un stagiul de cotizare de cel puțin 3 ani, or, pentru ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat i-au fost calculate și reținute contribuțiile individuale de asigurări sociale, fapt care a fost reflectat în dările de samă lunare IPC18, prezentate organului fiscal.

Astfel, a considerat că este prerogativa Serviciului Fiscal de Stat de a încasa silit aceste contribuții de la angajator, fapt ce nu poate lipsi salariatul și soția aflată la întreținerea acestuia de dreptul protejat de art.49 alin.(1) din Constituție.

La fel, cu referire la interpretarea art.4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, reclamantii au făcut trimitere la practica judiciară cu privire la încasarea indemnizației pentru concediul de maternitate și de îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la locul se muncă a soțului angajat în structurile de forță care nu achitau cotizații de asigurări sociale, unde instanțele naționale, cu referire la prevederile date, au menționat că angajații sunt asigurați în bugetul asigurării sociale de stat prin efectul legii și pot pretinde la indemnizațiile garantate de lege.

Au mai declarat că în conformitate cu art.16 alin.(2) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar conform alin.(4), cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7, adică din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Din informația prezentată, pentru perioada lunii decembrie 2018 - noiembrie 2019, reclamantul Vladimir Barancean a înregistrat venitul mediu de 10218,37 de lei, respectiv pentru perioada de 126 zile, indemnizația va constitui suma de 42 917 lei.

Având în vedere că refuzul de a stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediul paternal și pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, la fel a fost argumentat prin faptul că angajatorul are datorii, au conchis că și în acest sens refuzul este unul ilegal.

Au mai specificat că din informația cu privire la venitul mediu lunar realizat, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale, reclamantul Vladimir Barancean a avut un venit de 9828,79 de lei, și respectiv pentru perioada 23 februarie 2020 – 7 martie 2020, adică 14 zile, (9828,79 lei (venitul mediu lunar realizat) -K30 zile =327, 62 lei/zi x 14 zile), indemnizația paternală constituie suma de 4 586,76 de lei.

Totodată, cu trimitere la pct.4 și 5 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației paternale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1245 din 15 noiembrie 2016, au remarcat că odată ce reclamantul Vladimir Barancean este angajat numai la SC „Filatura-Ungheni” SRL din anul 2010, adică mai mult de 3 ani, pârâta nu era în drept să refuze să facă

calculul din contribuțiile lunilor pentru care angajatorul a efectuat transferurile. Cu atât mai mult, reieșind din vechimea de muncă, a conchis că și-a asigurat dreptul la indemnizație mai mult decât suficient.

Cât privește baza de calcul al indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, în conformitate cu art.7 alin.(2), (4) și (5) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, a notat că aceasta este o situație analogică cazului cu celelalte indemnizații, ori dacă pârâta considera că în ultimele luni reclamantul nu are venit asigurat urma să substituie cu lunile precedente. Așadar, reieșind din venitul mediu lunar realizat în perioada lunii februarie 2019 - ianuarie 2020, în sumă de 10175,57 lei (30% din 10175,57 lei), presupune că indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, ar fi în sumă de 3052,67 de lei.

Reclamantii și-au întemeiat acțiunea pe prevederile art.49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art.1 Protocolul nr.1, art. 6 §1 CEDO, art.189, 206 alin.(1) lit.a) și b), 211, 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Au solicitat în urma concretizării cerințelor, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni nr.2020/25/1/67591 din 1 iulie 2020; anularea deciziei/refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.B-982 din 1 iunie 2020, obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil privind recalcularea și achitarea în beneficiul reclamantei Daniela Barancean indemnizația de maternitate, reieșind din venitul mediu lunar realizat de către soțul Barancean Vladimir în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale; obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil privind stabilirea, calcularea și achitarea în beneficiul reclamantului Vladimir Barancean indemnizația paternală, reieșind din venitul mediu lunar realizat în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii februarie 2020, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale; obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil privind recalcularea și achitarea în beneficiul reclamantului Vladimir Barancean indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului xxxxx până la vârsta de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii februarie 2020, din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale.

Prin hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni a Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.2020/25/1/67591 din 1 iulie 2020 și decizia/refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de soluționare a cererii prealabile nr.B-982 din 1 iunie 2020.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă prin care să fie recalculată și achitată în beneficiul Danielei Barancean indemnizația de maternitate, reieșind din venitul mediu lunar realizat de către soțul Vladimir Barancean în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii decembrie 2019.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă prin care să fie stabilită, calculată și achitată în beneficiul lui Vladimir Barancean indemnizația paternală, reieșind din venitul mediu lunar realizat în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii februarie 2020.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă prin care să fie recalculată și achitată în beneficiul lui Vladimir Barancean indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului xxxxx până la vârsta de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii februarie 2020.

La 23 martie 2021 cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 30 aprilie 2021 a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma prevederilor art. 3, 17, 219 Cod administrativ, art. 49 alin. (1), (2) Constituția Republicii Moldova, art. 124, 124¹ Codul muncii, art. 2 alin. (1)-(3), art. 5 alin. (1) lit. d) și f) și alin. (4), art. 6 alin. (1), (7), art. 7 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 4 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 30 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, nr. 489-XIV din 8 iulie 1999, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii.

În acest sens, instanța de apel a reținut că este neîntemeiat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale în recalcularea indemnizației de maternitate, stabilirea indemnizației de paternitate și recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, pe motivul că nu au fost achitate pe toată perioada deplină contribuțiile de asigurări sociale de către reclamantul Vladimir Barancean. Or, instanța de apel a remarcat că salariatul nu are obligații de a calcula și transfera contribuțiile de asigurări sociale, iar obligația angajatorului de a calcula și achita plata contribuțiilor de asigurări sociale nu poate fi imputată salariaților. În acest sens, instanța de apel a subliniat că în cazul neplății contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, nr. 489-XIV din 8 iulie 1999, doar Serviciul Fiscal de Stat poate întreprinde măsuri de executare silită.

Astfel, instanța de apel a menționat că restanța angajatorului față de bugetul asigurărilor sociale de stat, nu poate avea impact negativ asupra salariatului său și respectiv, intimatul nu poate fi limitat în obținerea unui drept garantat de art. 49 din Constituție, pe temeiurile invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale în refuzul contestat.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

La 16 iulie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

La 3 noiembrie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că perioadele pentru care nu au fost virate contribuțiile de asigurări sociale, nu pot fi luate în calculul stagiului de cotizare și deoarece, angajatorul nu și-a onorat obligațiunile impuse prin lege, organul de asigurări sociale nu are temei legal de a include venitul asigurat în calculul prestațiilor solicitate.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iulie 2021, fiind notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale în data de 10 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție al scrisorii recomandate (f.d.139). Astfel, recursul depus la 16 iulie 2021 și motivarea recursului prezentată la 3 noiembrie 2021, este în termen.

La 24 noiembrie 2021, în adresa intimaților Vladimir Barancean, Daniela Barancean și SC „Filatura Ungheni” SRL, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 3 decembrie 2021, Vladimir Barancean reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Alte referințe în adresa instanței de recurs, nu au parvenit.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron